

avisen

I dette nr:

- **Monitorering af tvang i psykiatrien**
- **Langsommelig sagsbehandling**
- **Erfa møde Fyn**
- **Vejledning om godtgørelse til bistandsværger**
- **Patientrådgivers hverdag**
- **Møde med §71 tilsynet**

UDGIVER

Landsforeningen af Patient-
rådgivere og Bistandsværger
i Danmark, LPD

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR

Erik Dahlgaard
erikdahlgaard@live.dk

Indhold fra LPD-avisen må citeres
med angivelse af kilde jf. lov om
ophavsret.

Avisen modtager gerne mate-
riale, men påtager sig intet ansvar
for indsendt materiale. Avisen
forbeholder sig ret til at forkorte/
redigere i indsendt materiale.

LAYOUT OG TRYK

Mark & Storm Grafisk A/S

Avisen udkommer
4 gange årligt
Oplag: 1400

Materiale sendes til
erikdahlgaard@live.dk

WWW.LPD-INFO.DK

Leder

Henover sommeren kører i fagkredse og medier debat om to emner vedrørende menne-
sker med psykiske udfordringer, og behandlingen heraf. Begge emner berører i høj grad
de rammer som vi patientrådgivere og bistandsværger skal virke i.

Danmarks Statistik Survey har for foreningen Bedre Psykiatri i en spørgeundersøgelse un-
dersøgt danskernes syn på *"hvilket område er den væsentligste sundhedsudfordring i Dan-
mark i de kommende år?"* I denne repræsentative undersøgelse kom psykisk sygdom ind
som den største udfordring, sammen med kræft området. Der er altså i befolkningen en
klar holdning til, at området psykisk sygdom skal have samfundets bevågenhed på lige
fod med anden sygdom, som rammer mange mennesker. Vi må håbe at dette syn i befolk-
ningen snart smitter af på det politiske system, så der her bliver den samme bevågenhed
og heraf følgende fokus på de økonomiske rammer for området.

En anden debat drejer sig om behandling af misbrug. I dag er det et Kommunalt ansvar
at tilbyde misbrugere et fagligt relevant behandlingstilbud. I vores kreds oplever vi ofte,
at der er problemer, der hvor psykisk sygdom følges af et samtidigt misbrug. Her falder
borgere, som benævnes med betegnelsen "dobbeltdiagnose" ned imellem det regionale
tilbud i behandlingspsykiatrien, og det kommunale tilbud om misbrugsbehandling. Bor-
gere oplever, at de to sektorer spiller "stoleleg" således, at man bliver henvist frem og tilba-
ge og reelt ikke får et kvalificeret samlet tilbud. Politisk bliver der i debatten slået til lyd for,
at regionerne med fordel kan overtage misbrugsområdet, og således lave et solidt tilbud,
der samtidigt og i samme regi arbejder med borgerens psykiske udfordringer og misbrug.
Umiddelbart lyder det som en konstruktion, der kan hjælpe en af de gruppe borgere, der
har det sværest. Det er ofte blandt disse borgere, vi som bistandsværger får vore klienter,
da psykisk sygdom og samtidigt misbrug kan føre til et meget svært liv og kriminalitet.
Vi må håbe sommerens debat fører til politisk handling.

Tvungen stiger- og falder

Den årlige opgørelse af anvendelse af tvang i psykiatrien for 2016 viser et uensartet bil-
lede, hvor det går rigtig godt på nogle psykiatriske afdelinger. Der er dog også steder, hvor
anvendelsen af tvang stiger. Forholdet vækker bekymring i Sundhedsstyrelsen, hvor man
frygter at det bliver svært, at nå den målsætning om en halvering i brug af bæltefiksering
i 2016, som aftalen mellem Regioner og Ministeriet lød i 2014.

Bestyrelsen i LPD Pr. 30.04.2017

Formand og redaktør

Erik Dahlgaard
Christiansgade 1A, st.
7500 Holstebro
30 62 81 93
erikdahlgaard@live.dk

Sekretær

Dorthe Skarsholt
Godthåbsvej 50A
9230 Svenstrup J
25 32 77 69
skarsholt@live.dk

Bestyrelsesmedlem

Inge Lise Lund
Høgevænget 7
5610 Assens
26 21 50 25
ingeliselund1@gmail.com

Næstformand

Jan Labusz
Chr. Hansensvej 27A
4300 Holbæk
40 56 15 77
jan_labusz@hotmail.com

Bestyrelsesmedlem

Mogens Michaelsen
Strandvej 2
4862 Guldborg
23 46 19 75
momistrand@gmail.com

Regnskabskontrollant

Winnie Kirchheiner
Søndertoften 183
2630 Taastrup

Kasserer

Anne Sieg
Durupvej 9, 1. tv.
7870 Roslev
29 80 01 52
anne@sieg.dk

Bestyrelsesmedlem

Nauja J. Neergaard
Christian X's Vej 76, 1. 27
8260 Viby J
71 13 25 52
naujadorthe@gmail.com

Regnskabskontrollant- suppleant

Niels Gertsen Pedersen
Georgsgade 40, st.
5000 Odense C
29 68 45 45
nielsg40@gmail.com

Foreningsarbejdet

I foreningen LPD er der en stabil drift. Vi kan glæde os over nogle vel overståede temadage i Rold, hvor der også blev holdt det årlige landsmøde. De sidste år er der i politikredsene blevet ansat mange nye bistandsværger, hvor det nu ikke er så usædvanligt, at det er yngre mennesker der er villige til at påtage sig opgaven. Dette smitter af i sammensætningen af vores medlemmer, og nu også i bestyrelsen. Vi kunne glæde os over en stor interesse for, at gå ind i bestyrelsesarbejdet. Der blev således valgt tre nye bestyrelsesmedlemmer, som bydes velkommen til arbejdet. I den forbindelse vil vi rette en tak til den afgående formand Wiste Bo Paarup og bestyrelsesmedlemmer Susan Lundgreen og John Ahlfors. Referat fra landsmødet og den nye bestyrelses sammensætning kan ses på www.lpd-info.dk.

Den 23. maj var LPD til møde med Folketingets §71 tilsyn. Vi er taknemmelige for den interesse vi møder herfra og den lydhørhed vi oplever overfor vores ønsker til drøftelse. Et stort punkt vi havde på til mødet var de stadige problemer med bistandsværgeres manglende besked, når der sker indlæggelse/udskrivning "i henhold til dom", samt når forvaringsdømte flyttes i regi af Kriminalforsorgen. Dette blev der handlet resolut på fra §71 tilsynets side, og vi kan glæde os over godt svar på §20 spørgsmål til Justitsministeren. Se spørgsmålene og svar inde i avisen.

LPD får mange henvendelser som viser hvor svært det er, at forstå reglerne om bl.a. bistandsværgeres krav på 3 måneders vederlag når en klient er indlagt "i henhold til dom", derfor er der i dette nummer Rigspolitiets vejledning om bistandsværgeres godtgørelser. Vi håber, at dette kan hjælpe, ellers er man velkommen til at henvende sig til bestyrelsen.

God læselyst.

Erik Dahlgaard, Redaktør

1. Suppleant

Kirsten J. Lohse
Bystævnevej 68
5600 Faaborg
20 80 21 13
lavemosegaard@gmail.com

2. Suppleant

Michael Just Jensen
22 55 76 58
michaeljustjensen@gmail.com

Webmaster

Mikael Egevig
H. C. Ørstedes Vej 103, 2. mf.
7400 Herning
42 43 61 59
mikael@egevig.org

www.LPD-info.dk

Indhold

Monitorering af tvang i psykiatrien ..	4
Erfa møde Fyn	9
Langsommelig sagsbehandling	10
Styrelsen for patientsikkerhed	12
Vejledning om godtgørelse til bistandsværger	13
En patientrådgivers dagbog	26
Oplæg til møde med §71 tilsynet	28
Spørgsmål og svar afledt af møde med §71 tilsyn	30

Forside:

Sygeplejerske Mia Sørensen, overlæge Inger Andreassen og afgående formand Bo Paarup

SUNDHEDSSTYRELSEN

Monitorering af tvang i psykiatrien

OPGØRELSE FOR PERIODEN
1. JANUAR – 31. DECEMBER 2016

2017

2 Resumé

2.1 Baggrund

I 2014 indgik Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og Danske Regioner en fælles aftale om at halvere anvendelsen af tvang i henhold til psykiatriloven. Som opfølgning herpå indgik hver region en partnerskabsaftale med Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, der beskriver den enkelte regions plan for reducere tvang.

Konkret er målet om en halvering af den anvendte tvang i psykiatrien formuleret ved:

- et mål om at reducere anvendelsen af bæltefikseringer frem mod 2020
- et mål om at der forekommer et generelt fald i anvendelsen af alle former for tvang

På baggrund af data fra 2011-2013 er der etableret individuelle regionale baselines inden for hver af de respektive tvangsindikatorer i monitoreringsmodellen. Det er disse baselines, som udviklingen og målopfyldelsen sammenholdes med, når målsætningen om at halvere og reducere anvendelsen af tvang i psykiatrien opgøres.

De fem regioner har haft forskellige udgangspunkter i forhold til niveauet for anvendelsen af tvang, hvorfor der er etableret individuelle regionale baselines. Derudover er regionerne også forskellige, hvad angår eksempelvis befolkningens størrelse og patientsammensætning.

I dette resumé sammenfattes og kommenteres de væsentligste nationale resultater i monitoreringen.

2.2 Nationale resultater

Et af de overordnede mål i partnerskabsaftalen er, at der skal opnås en reduktion i anvendelsen af bæltefikseringer. Målet monitoreres blandt andet ved hjælp af de to indikatorer, som kan ses i Boks 1.

For de to indikatorer i partnerskabsaftalen, som har en tilknyttet målsætning om en halvering i 2020, viser monitoreringen desværre, at anvendelsen af bæltefikseringer er enten stigende eller stagnerede sammenlignet med niveauet i 2015.

Boks 1. Indikatorer – mål om halvering af anvendelsen af bæltefikseringer

Følgende to indikatorer indgår i den første målsætning i partnerskabsaftalen om halvering af anvendelsen af bæltefikseringer frem mod 2020:

- Andelen af personer der bæltefikseres af antal indlagte
- Totale antal bæltefikseringer over 48 timer

Med henblik på at monitorere om der sker substitution mellem tvangsformer følges udviklingen i anvendelsen af andre tvangsforanstaltninger i relation til bæltefiksering. Et fokus på nedbringelse af bæltefikseringer kan fx resultere i, at der sker en stigning i anvendelsen af beroligende medicin med tvang, skærmning eller fastholdelse. I forhold til fastholdelser viser årsopgørelsen, at anvendelsen af fastholdelser fortsat er større end ved baseline. Da fastholdelse efter et 'mindste middel princip' i konkrete situationer kan anvendes i stedet for en bæltefiksering, kan dette

være en forventelig effekt af indsatsen med at erstatte bæltefikseringer med mindre indgribende former for tvang.

I forhold til beroligende medicin med tvang er antallet af gange og personer, der gives beroligende medicin, stadig større end ved baseline.

I forhold til de indikatorer vedrørende bæltefiksering, hvor der er tilknyttet en målsætning om reduktion frem mod 2020, er det værd at bemærke, at der for de mellemlange og lange bæltefikseringer fortsat ses et fald både i forhold baseline og til 2015. Der ses også fortsat et fald i den samlede varighed af de meget lange bæltefikseringer (over 48 timer). Der ses dog i forhold til 2015 en stigning i antallet af de kortere bæltefikseringer. Ligesom med fastholdelser kan det ansues som en forventelig effekt af indsatsen for at reducere mellemlange og lange bæltefikseringer.

Vedrørende det totale antal bæltefikseringer og antallet af personer, der bæltefikseres, bemærker Sundhedsstyrelsen desværre, at der i forhold til 2015 ses en stigning for begge indikatorer.

I forhold til antal og andel voksne, der berøres af én eller flere tvangsforanstaltninger, er niveauet i 2016 overordnet set uændret sammenlignet med baseline og 2015. Der er således ikke sket et fald i hverken antallet eller andelen af personer i psykiatrien, der er udsat for tvang i perioden. Imidlertid ses der nationalt en udvikling i retning af anvendelse af mindre indgribende tvangsformer end ved baseline.

For børn og unge under 18 år ses der desværre en stigning i antal og andel børn og unge, der berøres af tvangsforanstaltninger. Da data for børn og unge er baseret på små tal, og der er ændret registreringspraksis i 2015, skal data dog fortolkes forsigtigt.

Boks 2. Indikatorer – mål om generelt fald i anvendelsen af alle former for tvang

Følgende to indikatorer indgår i den anden overordnede målsætning i partnerskabsaftalen om en reduktion af tvang:

- Antallet af voksne berørt af én eller flere tvangsforanstaltninger i psykiatrien
- Antal børn og unge berørt af en eller flere tvangsforanstaltninger i psykiatrien

Slutteligt ses der på nationalt niveau en stigning i tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse for både børn og unge samt voksne. Dette gælder både i forhold til baseline og fra 2015 til 2016.

2.3 Opfølgning på årsopgørelsen

Der er med denne årsopgørelse gået tre år siden indgåelsen af partnerskabsaftalen om nedbringelse af tvang i psykiatrien. Halvdelen af perioden til realisering af målene er således snart gået. På den baggrund kan det bekymre Sundhedsstyrelsen, at der for flere af indikatorerne ikke er sket et fald siden baseline, da det kan blive en udfordring for at nå målene i 2020. Sundhedsstyrelsen bemærker dog, at der ses en udvikling i retning af anvendelse af mindre indgribende tvangsformer end ved baseline.

I forhold til de enkelte indikatorer skete der på nationalt plan de første to år 2014 og 2015 en reduktion i antallet af personer, der bæltefikseredes. Sundhedsstyrelsen bemærker dog, at antallet er steget igen fra 2015 til 2016. Med henblik på at nå målsætningerne i 2020 er det vigtigt, at

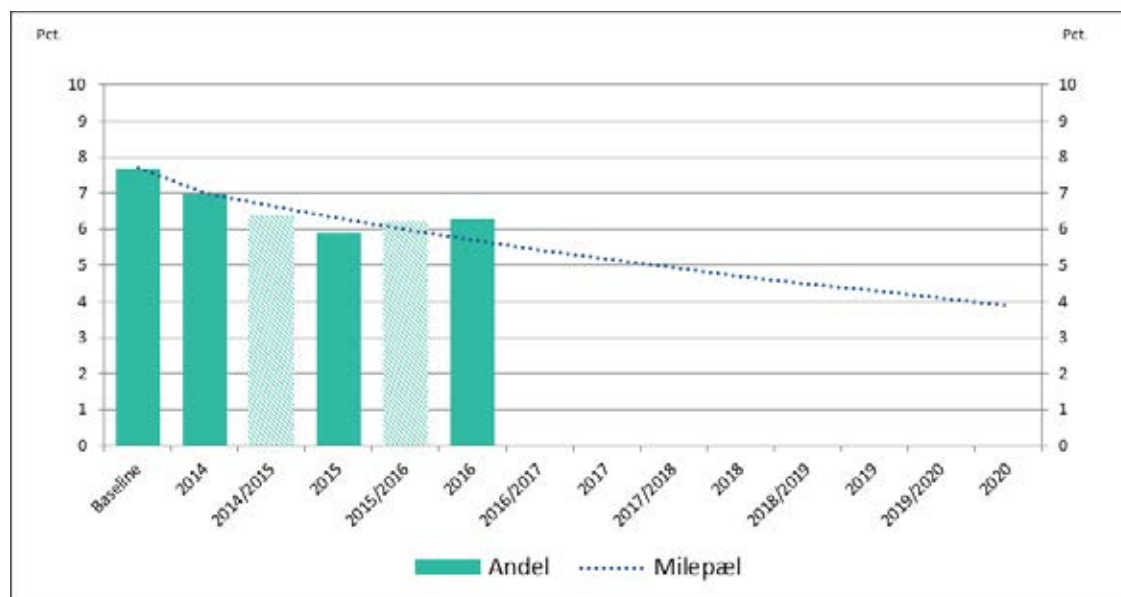
andelen, der bæltefikseres, ikke fortsætter med at stige. Sundhedsstyrelsen bemærker samtidig udviklingen mod en øget anvendelse af kortvarige bæltefikseringer. Anvendelsen af mindre indgribende tvangsformer kan være hensigtsmæssig i arbejdet med at nå målsætningerne om reduktion af bæltefikseringer, men Sundhedsstyrelsen følger dette område nøje for, at der ikke sker en uhensigtsmæssig substitution, hvor fx en længerevarende bæltefiksering erstattes af mange korte bæltefikseringer i forlængelse af hinanden. Sundhedsstyrelsen vil desuden have fokus på, hvordan de regioner, der har en stigning i bæltefikseringer, fastholdelser og beroligende medicin med tvang mv. vil håndtere og vende denne udvikling.

I forhold til børn og unge finder Sundhedsstyrelsen det bekymrende, at der på nationalt niveau fortsat ses en stigning i antallet af børn og unge, der berøres af tvang i psykiatrien. Sundhedsstyrelsen er opmærksom på, at resultaterne vedrørende børn og unge bør vurderes med forbehold for, at data før 1. juni 2015 ikke inkluderer tilfælde af tvangslignende foranstaltninger med forældresamtykke, og at data er følsomme over for små udsving, da det samlede antal tvangsforanstaltninger overfor børn og unge er småt. Det er dog under alle omstændigheder vigtigt, at stigningen i anvendelsen af tvang overfor børn og unge ikke fortsætter.

På baggrund af resultaterne af monitoreringen af tvang i 2016, herunder de ovenfor anførte bekymrende forhold, vil Sundhedsstyrelsen indhente redegørelser fra de fem regioner til forklaring af udviklingen, samt hvilke indsatser og ledelsesmæssige skridt regionerne vil tage for at sikre nedbringelsen af tvang. Sundhedsstyrelsen vil drøfte dette med regionerne på det førstkomende møde i Task Force for Psykiatri med henblik på, hvordan målsætningerne for nedbringelse af tvang nås frem mod 2020.

Sundhedsstyrelsen vil fortsat følge området meget tæt, både i forhold til hvordan der sikres et fortsat fald i anvendelsen af bæltefiksering, og med fokus på områder, hvor der er udfordringer i forhold til at nå målsætningerne.

Figur 1. Tendenslinje med andelen af personer der bæltefikses ud af antal indlagte i hele landet

Kilde: Sundhedsdatastyrelsen

Tabel 2 viser udviklingen på regionalt niveau i andelen af personer, der bæltefikses ud af det samlede antal indlagte. Alle regioner ligger under baseline i forhold til andelen, der bæltefikses ud af antal indlagte. Region Hovedstaden og Region Nordjylland har oplevet en mindre stigning i andelen sammenlignet med 2015, mens Region Midtjylland har oplevet en betydelig stigning, der bringer niveauet tilbage på niveau med baseline. Region Sjælland og Region Syddanmark ligger på niveau med 2015.

Interesserede kan læse den fulde version på linket;

<https://www.sst.dk/da/udgivelser/2017/monitorering-af-tvang-i-psykiatrien-januar-december-2016>

ERFA GRUPPEMØDE

*for Patientrådgivere tilknyttet
de Psykiatriske Sygehuse i Odense,
Svendborg og Middelfart, samt
Bistandsværger tilknyttet Fyns Politi*

**Torsdag den 14/9 2017
kl. 19.00 - 21.00**

*Sted: Sundbrovej 31, 5700, Svendborg.
(Hos Tommy Andersen), hvor vi låner et lokale.*

*Overlæge Kim Balsløv, Retspsyk. Afd. Middelfart, deltager fra kl. 19 – 20,
og som vi kan drøfte relevante samarbejdsproblematikker med.
Han giver desuden en præsentation af afdelingen.*

Fra kl. 20- 21 – vores egen dagsorden.

*Har I forslag til drøftelse under "vores egen dagsorden",
må I gerne henvende Jer til en af nedenstående inden mødet.*

*Ellers medbring emner, temaer, problematikker,
som kan have en generel interesse, og som vi diskuterer i fællesskab.*

*Vi håber at mange møder op, og I må meget gerne inden mødet
give os besked hvis I kommer.*

*Kirsten Lohse 20 80 21 13
Mail: lavemosegaard@gmail.com*

*Anders Andersen 24 41 51 50
Mail: 1208will@gmail.com*

Langsommelig sagsbehandling er dyrt og skader patienten unødigt

Nedenstående indlæg er en opfølgning på en bistandsværges oplevelse med en meget langsommelig sagsbehandling. Vedkommende prøvede i meget lang tid, at få behandlet en sag ved retten om lempelse af en foranstaltningsdom. Uagtet henvendelse til Statsadvokat og Rigsadvokat kom det ikke skred i en sag, som den behandlings ansvarlige overlæge fandt oplagt, og at en lempelse ville gavne behandlingen.

En person, som er idømt en foranstaltningsdom har ret til at anmode Statsadvokaten om at få foranstaltningen prøvet hver gang der er gået 6 måneder efter at retten har set på en sag. Dette sker ofte på bistandsværgens foranledning. Statsadvokaten går så i gang med at indhente udtalelse fra de relevante aktører, oftest fra den behandlingsansvarlige overlæge og kriminalforsorgen, så retten kan tage stilling på et oplyst grundlag. Dette arbejde skal sættes i gang på anmodning, og må derfor ikke forsinkes unødigt af nogle interne arbejdsgange, som tilsiger, at domme vurderes en gang om året i Statsadvokaturen. En sådan sagsgang er en

misforståelse, hvis der sker anmodning om en retslig vurdering efter reglerne.

Min personlige erfaring fra mit virke er, at en henvendelse til Statsadvokaten om doms prøvelse bliver imødekommet og at sagen herefter sættes i gang snarest.

Den aktuelle sag er blevet til en del af en single, som journalist Anders Ejbye-Ernst har lagt ud på mediet Zetland. Her udtaler vicesstatsadvokat Gyrithe Ulrich, at de normalt tager en sag op hurtigt efter en henvendelse. Dette mener jeg de skal og min erfaring med Statsadvokaturen i Viborg er at det sker de gange jeg har henvendt mig på vegne af klienter.

Red.

Interesserede kan se mere i link til Anders Ejbye-Ernsts single på Zetland;

<https://www.zetland.dk/historie/sOLV5PnV-mevMPBkw-dafc0>

Rigsadvokatens svar på klage over lang sagsbehandlingstid inden for retspsykiatrien

Oktober 2016 sendte patientens advokat en klage til Rigsadvokaten over lang sagsbehandlingstid i forbindelse med ændring af anbringelsesdom til behandlingsdom. Forløbet er beskrevet i detaljer i LPD-avisen i marts i indlægget "En pårørende bistandsværgeres erfaringer".

Maj 2017 dvs. 7 måneder efter modtog patientens advokat et tre sider langt brev som svar på klagen. Rigsadvokaten beklager den lange sagsbehandlingstid og skriver ligeledes i svaret til advokaten, at "Statsadvokaten har ved udtalelsen af 2. november 2016 til mig beklaget den lange sagsbehandlingstid, og har endvidere meddelt mig, at man også over for Dem har beklaget sagsforløbet". At få to beklagelser (som jeg først læste som undskyldninger) fra retssystemets side, er vel lidt af en sejr, men bedst er det dog, at klagen satte skub i Statsadvokatens sagsbehandling. Alle i systemet fik travlt inklusive Københavns Vestegns Politi. Hvor lang tid der ellers var gået, er ikke godt at vide.

Rigsadvokaten skriver ydermere i svaret, at han har gennemgået sagens akter og konklusionen er, at han ikke finder grundlag for at kritisere Statsadvokatens behandling af sagen. Han gennemgår i brevet de akter, han at han har lagt til grund for at nå til denne konklusion. Ved nærlæsning af gennemgangen af sagens akter finder man imidlertid graverende faktuelle fejl og tvivlsomme påstande. Den værste faktuelle fejl er, at Rigsadvokaten påberåber sig usikkerhed vedrørende stabiliteten af patientens tilstand, idet han henviser til en gammel udtalelse, som han har gjort aktuel ved at ændrer på årstallet, idet han skriver "udtalelse af 6. februar 2016" men det var en udtalelse fra 2015. Denne grove fejl skyldes formentlig manglende forståelse af sagen og ikke bevidst snyd, men har konsekvenser for sagen idet udtalelsen senere bruges fejlagtigt som argument i sagen.

En anden fejl som viser, at man ikke har forstået sagen, er at Rigsadvokaten skriver, at han ikke finder at Statsadvokaten

burde have fremskyndet "den årlige høring af Deres patient" og begrunder denne påstand ud fra bilaget med det forkerte årstal. Når man kender sagens akter og bruger korrekte årstal, fremgår det helt klart, at de to sidste "årlige høringer" fandt sted d. 6. februar 2015 og d. 10. maj 2016, altså med 15 måneders mellemrum, hvilket bl.a. er det, vi klager over. Det er i øvrigt uacceptabelt, hvis det virkelig er rigtigt, at der er lovhjemmel eller praksis for, at der kun foretages en årlig status af retspsykiatriske patienters kliniske tilstand, og det må i givet fald give anledning til at loven eller praksis laves om ad politisk vej. Inden for det øvrige retsvæsen fængsler man heller ikke de indsatte i hele år ad gangen.

Endelig påstår Rigsadvokaten, at det ikke er kritisabelt, at man ventede på Retslægerådets kendelse fra 8. juli til 6. oktober dvs. 3 måneder. Statsadvokaten anser det for "en rimelig og sædvanlig tidsforbrug". Hvis det er sædvane, at Retslægerådet bruger 3 måneder, efter at behandlende psykiater er kommet med sin vurdering (som allerede forelå i maj 2016), bør der strammes op på dette. Tre måneder er lang tid både for patienten og de pårørende, og især når de skal lægges sammen med de øvrige forsinkelser.

Man kan konkludere, at man har opnået en lille sejr, når såvel Statsadvokat som Rigsadvokat har beklaget den lange sagsbehandlingstid og dermed medgivet, at den var for lang. Det vigtigste resultat af klagen til Rigsadvokaten var imidlertid, at der kom gang i sagsbehandlingen, og det kan derfor varmt anbefales at klage til Rigsadvokaten. At Rigsadvokaten ikke har været i stand til læse og forstå sagsakterne korrekt og brugt dem forkert, er selvfølgelig beklageligt, men forhåbentlig har det alligevel givet retsinstanser så megen forståelse af sagen, så de vil ændre på de utidsvarende og lange arbejdsgange, der er ved sagsbehandlingen af retspsykiatriske patienter; alt andet vil blotlægge den manglende empati for patienterne og deres pårørende.

En bistandsværger

Styrelsen for Patientsikkerhed

Lena Graversen

Af Niels H. Andersen

Interessentmøde i Styrelsen for Patientsikkerhed i Sundhedsstyrelsens lokaler. En stor del husker nok, de skræmte patienter efter de utilsigtede hændelser med medicin i 2012. I sær efter Glostrup-sagen, der førte til oprettelsen af Styrelsen for Patientsikkerhed, og Kammeradvokatens undersøgelse af 1.086 psykiatere.

Mødets formål var dels at samarbejde om at udveksle kommunikation med patientgrupper, der kunne opleve det som en jungle at finde klageadgange. Dels at Styrelsen ønskede alle former for sundhedsfaglige/ medicinske klager, mistanker og formodninger - og opfordrede brugerne til at henvende sig via brev, telefon, hjemmeside eller lokalt, hvor grundlaget for klagen opstår. Hvis man fx oplever at ens læge er beruset, skal man ringe til Styrelsen for Patientsikkerhed som vil angribe sagen med akut udkørsel til pågældende læge og eventuelt fratage dennes autorisation.

Lena Graversen chef for vidensformidling og læring er glad for indberetninger af utilsigtede hændelser til Styrelsen (billedet). Hun sagde, frit citeret: Alle opfordres til at henvende sig, hvis de ser noget påfaldende. Det kan også bare være prøvesvar, der har blandet sig et forkert sted hen. Klager kan forebygge utilsigtede hændelser og være med til at forbedre arbejdet - i tilstræbelse mod den bedst tænkelige behandling på hele det sundhedsfaglige område. I Styrelsen for Patientsikkerhed er vi glade for klager. Fri citering slut.

Vi kan med andre ord, alle være med til at skabe sikkerhed i vores behandling og for vores klienter.

Samtlige politikredse
(POLNET)

RIGSPOLITIET
CENTER FOR ALMEN JURA
POLITITORVET 14
1780 KØBENHAVN V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 4515 0017

Web: www.politi.dk

Vejledning om vederlag og godtgørelse til bistandsværger

1. Indledning
2. Vederlag til bistandsværger, som er optaget på statsforvaltningernes fortegnelser
 - 2.1 Beskikkelse under straffesagens behandling, jf. bkg. § 18, stk. 1
 - 2.2 Beskikkelse efter dom – årsvederlag, jf. bkg. § 18, stk. 2, 1 pkt.
 - 2.3 Beskikkelse efter dom – 3-måneders vederlag, jf. bkg. § 18, stk. 2, 2. pkt.
3. Mulighed for forhøjelse og nedsættelse af vederlaget, jf. bkg. § 19, stk. 2
4. Godtgørelse til befordring, overnatning og måltider til bistandsværger, som er optaget på statsforvaltningens fortegnelse, jf. bkg. § 18, stk. 3.
 - 4.1 Befordring
 - 4.2 Overnatning og måltider
5. Godtgørelse til befordring, overnatning og måltider til bistandsværger, som er en sigtet, tiltalt eller dømts nærmeste pårørende, jf. bkg. § 18, stk. 4.
6. Beskikkelsens ophør
7. Udbetaling af vederlag og godtgørelse
 - 7.1 Godtgørelse

Bilag:

1. Bistandsværgbekendtgørelsen (nr. 947 af 24. september 2009)

Formålet med denne vejledning er at vejlede om reglerne om vederlag og godtgørelse til bistandsværger i medfør af bistandsværgebekendtgørelsen (nr. 947 af 24. september 2009). Reglerne herom findes i bekendtgørelsens §§ 18 og 19, som vil blive behandlet nedenfor.

Reglerne om bistandsværger findes i straffelovens § 71 samt bistandsværgebekendtgørelsen.

Ifølge straffelovens § 71, stk. 1, kan retten beskikke en bistandsadvokat for den tiltalte, såfremt der bliver tale om at dømme den pågældende til anbringelse i en institution eller i forvaring efter reglerne i straffelovens §§ 68-70. Bistandsværgeren skal sammen med den beskikkede forsvarer bistå den tiltalte under sagens behandling.

Det følger endvidere af straffelovens § 71, stk. 2, at hvis den tiltalte er dømt til anbringelse som nævnt i stk. 1, eller hvis afgørelsen giver mulighed for sådan anbringelse, skal der beskikkes en bistandsværge. Bistandsværgeren skal holde sig underrettet om den dømtes tilstand og drage omsorg for, at opholdet og andre foranstaltninger ikke udstrækkes længere end nødvendigt.

Det fremgår videre af bistandsværgebekendtgørelsens § 8, stk. 2, at bistandsværgeren skal rådgive og vejlede den sigtede, tiltalte eller dømte om klageadgang, herunder i henhold til lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, samt om muligheden for at søge en idømt foranstaltning ændret eller ophævet. Bistandsværgeren skal endvidere bistå den pågældende med at udforme eventuelle klageskrivelser og anmodninger om foranstaltningsændring eller -ophævelse samt yde bistand ved behandlingen af disse sager.

Vedrørende reglerne for beskikkelse af bistandsværger henvises til RM nr. 5/2007, afsnit 11.

2. Vederlag til bistandsværger, som er optaget på statsforvaltningernes fortegnelser

Side 3

En bistandsværge, som er optaget på en statsforvaltnings fortegnelse, modtager vederlag for sit arbejde efter reglerne i bekendtgørelsens § 18, stk. 1 og stk. 2. Der skal udbetales vederlag for hver sigtet, tiltalt eller dømt, den pågældende er beskikket for.

Vederlaget i § 18, stk. 1 og 2, dækker - ud over honorar for det arbejde, som bistandsværgeren har i forbindelse med blandt andet besøg, retsmøder, klagesager m.v. - tillige de udgifter der er forbundet med hvervet, herunder udgifter til telefon m.v., jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 1.

I det følgende gennemgås de forskellige typer af vederlag og godtgørelse, som en bistandsværge kan modtage.

2.1 Beskikkelse under straffesagens behandling, jf. bkg. § 18, stk. 1

Når en bistandsværge er beskikket for en person, der er sigtet eller tiltalt, modtager bistandsværgeren et vederlag for sit arbejde under straffesagens behandling.

Vederlaget til bistandsværger for en sigtet eller tiltalt under straffesagens behandling er 1.435 kr. (grundbeløb pr. 1. april 2012), jf. § 18, stk. 1.

Vederlaget udbetales, når politikredsen fra retten modtager meddelelse om beskikkelsen.

Retten kan men har ikke pligt til at beskikke en bistandsværge før dommen, jf. straffelovens § 71.

Såfremt bistandsværgeren ikke er beskikket forud for domsafsigelsen, er der ikke hjemmel i § 18, stk. 1, til at udbetale vederlag.

Politikredsene skal derfor være opmærksomme på ikke at skrive til den pågældende som bistandsværge, f.eks. ved orientering om retsmøder mv., hvis den pågældende endnu ikke er blevet beskikket af retten, da det kan give den pågældende en berettiget forventning om honorering i sagen. Såfremt dette alligevel er sket, har Justitsministeriet som regeludstedende myndighed mulighed for at dispensere

fra reglerne. Justitsministeriet skal derfor i det enkelte tilfælde tilskrives herom, således at ministeriet kan træffe afgørelse om eventuel udbetaling af vederlag. Selv om Justitsministeriet ikke finder, at der skal udbetales vederlag i medfør af § 18, stk. 1, kan der være skabt en sådan berettiget forventning om vederlag, at kredsen bliver erstatningsansvarlig over for bistandsværgen.

2.2 Beskikkelse efter dom - årsvederlag, jf. bkg. § 18, stk. 2, 1. pkt.

Når en bistandsværgen er beskikket for en dømt, udbetales der et årligt grundbeløb til bistandsværgen på 1.913 kr. (grundbeløb pr. 1. april 2012), jf. § 18, stk. 2, 1. pkt.

Årsvederlaget udbetales første gang, når politikredsen modtager meddelelse om beskikkelsen efter dom.

Politikredsen udbetaler vederlag af egen drift en gang årligt, så længe bistandsværgen er beskikket for den pågældende.

2.3 Beskikkelse efter dom - 3-måneders vederlag, jf. bkg. § 18, stk. 2, 2. pkt.

Det fremgår af bistandsværgerbekendtgørelsens § 18, stk. 2, 2. pkt., at der skal udbetales et vederlag på 1.435 kr. (grundbeløb pr. 1. april 2012) til bistandsværgen for hver påbegyndt 3. måned, hvor den dømte er anbragt i henhold til dommen. For at en bistandsværgen kan få udbetalt et 3-måneders vederlag i medfør af bekendtgørelsens § 18, stk. 2, 2. pkt., er der to betingelser, der skal være opfyldt.

Det er således en forudsætning, at den dømte er:

- 1) Anbragt i henhold til dommen. Bistandsværgen kan kun få udbetalt 3-måneders vederlag, hvis muligheden for indlæggelse er udnyttet. Det er ikke tilstrækkeligt, at den dømte har fået en ambulant behandlingsdom med mulighed for indlæggelse.
- 2) Indlagt tvangsmæssigt. Der kan således ikke udbetales 3-måneders vederlag, hvis den dømte er indlagt frivilligt eller ikke er indlagt.

Det er bistandsværgen selv, der skal anmode om vederlaget for hver påbegyndt 3. måned. Bistandsværgen skal så vidt muligt vedlægge dokumentation for, at den dømte er anbragt tvangsmæssigt i henhold til dommen.

Såfremt kredsen er i tvivl om, hvorvidt den dømte er anbragt i henhold til dommen, og om der er tale om en tvangsmæssig anbringelse, kan kredsen rette en forespørgsel til tilsynsmyndigheden om, hvorvidt anbringelsen er sket i henhold til dommen, og om den er tvangsmæssig.

Vederlaget til bistandsværgen beregnes fra det tidspunkt, hvor den dømte anbringes i henhold til dom.

Baggrunden for, at bistandsværgen er berettiget til 3-måneders vederlag, er, at en bistandsværge har flere opgaver, når beskikkelsen vedrører en person, der er anbragt i henhold til en dom, end hvis beskikkelsen er for en dømt, der ikke er underlagt sådanne tvangsforanstaltninger.

Vederlaget udbetales for det ekstra arbejde, der er forbundet med at have en klient, der er anbragt i henhold til dom. Vederlaget dækker det merarbejde, der er i hele 3-måneders perioden, uanset hvor mange indlæggelser, der er i perioden, og uanset hvor længe indlæggelserne varer.

Såfremt den dømte bliver indlagt og udskrevet flere gange i løbet af samme 3-måneders periode, er der således alene hjemmel til at udbetale ét 3-måneders vederlag til bistandsværgen.

Såfremt den dømte undviger en anbringelse i henhold til dom, er der ikke hjemmel til at udbetale 3-måneders vederlag for denne periode.

Nedenfor er medtaget eksempler på, hvordan Rigspolitiet har taget stilling til, hvorvidt en række forskellige situationer berettiger til 3-måneders vederlag til den beskikkede bistandsværge i medfør af § 18, stk. 2, 2. pkt.

Sag 1 – vurdering af anbringelse i henhold til dom

I denne sag var den pågældende blevet dømt til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kunne træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Bistandsværgen klagede over politikredsens afgørelse om ikke at udbetale 3-måneders vederlag, da den dømte var blevet visiteret til et socialpsykiatrisk døgninstitutionsophold, hvor der var massiv personaleopdækning døgnet rundt. Politikredsen fandt, at den dømtes ophold på stedet, der var et botilbud for personer med en sindslidelse, som ikke var i stand til at klare sig selv i egen bolig, men som ikke længere havde brug for indlæggelse, ikke kunne sidestilles med en indlæggelse eller en anbringelse i henhold til dommen og derfor ikke var omfattet af bekendtgørelsens § 18, stk. 2, 2 pkt.

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse og lagde blandt andet vægt på, at den dømte både forud for og efter dommen havde opholdt sig på bostedet, ligesom Kriminalforsorgen havde oplyst, at den dømte ikke havde været anbragt i henhold til dom. Rigspolitiet fandt således ikke, at opholdet på bostedet var en anbringelse i henhold til dom.

Sag 2 – vurdering af anbringelse i henhold til dom

I denne sag var den pågældende blevet dømt til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kunne træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Bistandsværgen klagede over politikredsens afgørelse om ikke at udbetale 3-måneders vederlag i hele tidsrummet fra den 14. juli 2007 til den 12. juli 2009. Politikredsen fandt, at der kun skulle udbetales 3-måneders vederlag i de perioder, den dømte havde været indlagt på psykiatrisk afdeling i henhold til dommen. Den dømte havde før og i perioderne mellem indlæggelserne opholdt sig på to forskellige bosteder.

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse, idet det fremgik af sagen, at det ene bosted kun tilbød socialpædagogisk behandling, ligesom det andet bosted var et frivilligt opholdssted for sindslidende personer, der ikke kendte til normale regler for færden i samfundet. Rigspolitiet fandt herefter ikke, at ophold på de to pågældende steder var anbringelser i henhold til dommen, ligesom Rigspolitiet lagde

vægt på, at den dømte i perioder havde været indlagt på en psykiatrisk afdeling i henhold til dommen, for hvilke perioder der var udbetalt vederlag. Endvidere havde Kriminalforsorgen oplyst, at den dømte kun i de nævnte perioder havde været indlagt i henhold til dom.

Sag 3 – undvigelse fra psykiatrisk afdeling

I denne sag blev den pågældende fundet utilregnelig jf. straffelovens § 16, stk. 1, ligesom den pågældende blevet dømt til anbringelse på psykiatrisk afdeling med en længstetid på 5 år for foranstaltningen jf. straffelovens § 68 a, stk. 1, og stk. 2.

Den dømte var undveget fra den psykiatriske afdeling, hvor han var indlagt i henhold til dommen, i en periode på godt og vel 5 måneder.

Bistandsværgen klagede over politikredsens afgørelse om ikke at udbetale 3-måneders vederlag for den periode, hvor den dømte var undveget fra den psykiatriske afdeling.

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse, idet Rigspolitiet fandt, at forudsætningen for at udbetale et 3 måneders vederlag var, at den dømte var anbragt i henhold til dom. Rigspolitiet bemærkede, at i perioden, hvor den dømte var undveget, skulle bistandsværgen ikke drage omsorg for, at opholdet ikke blev udstrakt længere end nødvendigt, ligesom bistandsværgen ikke skulle rådgive og vejlede om bl.a. klageadgang mv. Bistandsværgen havde således ikke i denne periode være pålagt flere opgaver vedrørende sin klient, end hvis klienten ikke havde været anbragt i henhold til dom - og grundlaget for 3-måneders vederlaget var derfor ikke længere til stede.

Sag 4 – vederlag ved farlighedsdekret om anbringelse på Sikringsafdelingen

I denne sag blev den pågældende dømt til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kunne træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Den dømte var indlagt i henhold til dom på en retspsykiatrisk afdeling fra september 2010. I juli 2011 udstedte Justitsministeriet et farlighedsdekret i medfør af psykiatrilovens § 40, hvorefter den dømte skulle anbringes i Sikringsafdelingen under Retspsykiatrisk Afdeling, Region Sjælland. Spørgsmålet var herefter, om bistandsværgen også efter Justitsministeriets udstedelse af farlighedsdekret og den dømtes overførsel til Sikringsafdelingen var berettiget til 3-månedersvederlag.

Rigspolitiet vurderede, at bistandsværgen fortsat var berettiget til 3-måneders vederlag efter bekendtgørelsens § 18, stk. 2, nr. 1, idet dommen ikke var ophævet, og idet det fremgår af psykiatrilovens § 40, stk. 4, at ved et farlighedsdekret om anbringelse på Sikringsafdelingen beskikkes der alene en patientrådgiver i tilfælde, hvor den pågældende ikke i forvejen har en patientrådgiver eller en bistandsværge.

3. Mulighed for forhøjelse og nedsættelse af vederlaget, jf. bkg. § 19, stk. 2

Det fremgår af bistandsværbekendtgørelsens § 19, stk. 2, at politiet i ganske særlige tilfælde under hensyn til arbejdets omfang kan forhøje eller nedsætte de i § 18, stk. 1 og stk. 2, nævnte beløb.

Forhøjelse af de normale takster forudsætter således en helt ekstraordinær situation, hvor de tiltag og det tidsforbrug, som bistandsværgen har brugt på sagen, ligger væsentlig udover, hvad der normalt forventes ved hvervet som bistandsværge. En sådan situation kan eksempelvis tænkes at foreligge ved særligt komplicerede og tidskrævende forløb, hvor bistandsværgens assistance er påkrævet væsentligt hyppigere og over en længere periode end normalt. Det kan f.eks. være tilfældet ved en meget langstrakt og kompliceret straffesag, hvor der alene er hjemmel til at udbetale et vederlag efter § 18, stk. 1.

Der er ligeledes mulighed for nedsættelse af vederlaget til en bistandsværge, hvor det tidsforbrug, som bistandsværgen har brugt på sagen, ligger væsentligt under, hvad der kan forventes ved hvervet som bistandsværge. En sådan situation kan eksempelvis tænkes at foreligge, hvor bistandsværgen har været beskikket kortvarigt, inden der sker en ombeskikkelse, hvor der ved udbetalingen af det sidste

årsvederlag er meget kort tid til udløbet af længstetiden, eller hvor det fremgår, at bistandsværgeren har forsømt sine pligter som bistandsværge og således ikke har draget omsorg for den tiltalte, sigtede eller dømte, eller har undladt at rådgive og vejlede den pågældende i en sådan grad, at beskikkelsen reelt har været uden betydning.

Både en nedsættelse og en forhøjelse af vederlaget vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af omstændighederne i sagen og vil kun i ganske særlige tilfælde være relevant.

4. Godtgørelse til befordring, overnatning og måltider til bistandsværger, som er optaget på statsforvaltningernes fortegnelser, jf. bkg. § 18, stk. 3

Bistandsværger på statsforvaltningernes fortegnelse har krav på godtgørelse til befordring og om nødvendigt for overnatning i forbindelse med retsmøder og klientbesøg efter de for ansatte i staten gældende regler. Ved overnatning ydes der endvidere godtgørelse til måltider efter de for ansatte i staten gældende regler jf. bistandsværgebekendtgørelsens § 18, stk. 3.

Godtgørelsen af de nævnte udgifter sker ved bistandsværgens anmodning herom til politiet. Bistandsværgeren skal oplyse om tidspunktet for rejsen, hvilken sigtet, tiltalt eller dømt, rejsen vedrører, formålet med rejsen samt rejsemålet.

4.1 Befordring

Reglerne om godtgørelse til befordring for ansatte i staten fremgår af Personalestyrelsens cirkulære af 30. juni 2000 om tjenesterejseaftalen. I aftalens § 14 om privat transport er det bestemt, at for kørsel i privat bil eller på privat motorcykel udbetales godtgørelse pr. km efter lav sats. Det fremgår ligeledes af Personaleadministrativ Vejledning 2006, som senest er revideret den 21. december 2011, at hovedreglen er, at befordringsgodtgørelse for kørsel i privat bil udbetales efter lav sats. Ved denne godtgørelse dækkes de variable udgifter ved kørslen, det vil sige benzin, slid af dæk, værditab og vedligeholdelse.

Satsen reguleres hver den 1. januar og fremgår af det til enhver tid gældende satsreguleringscirkulære.

Befordringsgodtgørelse efter høj sats forudsætter, at der fra tjenestestedet er udfærdiget en skriftlig kørselsbemyndigelse. En sådan bemyndigelse udfærdiges kun, hvis der med en stilling er forbundet regelmæssig kørsel af større omfang eller af speciel art. Det fremgår af Personaleadministrativ Vejledning 2006, at den høje sats er beregnet til ansatte, der forudsættes at stille bil til rådighed i forbindelse med deres arbejde, eller som efter tjenestestedets vurdering kun vanskeligt kan bestride dette, hvis de ikke kører i privat bil. Disse forudsætninger gør sig generelt ikke gældende i forbindelse med varetagelsen af hvervet som bistandsværg, hvorfor der som absolut udgangspunkt alene udbetales befordringsgodtgørelse til bistandsværg efter lav sats.

4.2 Overnatning og måltider

Godtgørelse for overnatning og måltider i forbindelse med retsmøder og nødvendige klientbesøg følger reglerne i Personalestyrelsens cirkulære af 30. juni 2000 om tjenesterejseaftalen. Udgangspunktet er, at der på tjenesterejser i Danmark og på Færøerne, som er forbundet med overnatning, og som minimum varer 24 timer, udbetales time- dagpenge, jf. aftalens § 20. Ved afgørelse af, hvorvidt der skal udbetales godtgørelse for overnatning, skal politikredsen vurdere, om bistandsværgen, såfremt denne foretager daglige hen- og tilbagerejser, kan opholde sig 8 timer på sin sædvanlige bopæl. Såfremt bistandsværgen i forbindelse med f.eks. retsmøder og klientbesøg ikke kan opholde sig 8 timer inden for det samme døgn på sin sædvanlige bopæl, skal rimelige udgifter for overnatning refunderes mod behørig dokumentation.

Såfremt bistandsværgen foretager rejser, der varer mindre end 24 timer, refunderes rimelige udgifter til måltider o.l. mod dokumentation, jf. aftalens § 19. Rejserne skal være foretaget i forbindelse med retsmøder og nødvendige klientbesøg, der ikke er forbundet med overnatning.

5. Godtgørelse til befordring overnatning og måltider til bistandsværg, der er en sigtet, tiltalt eller dømts nærmeste pårørende jf. bkg. § 18, stk. 4

Bistandsværg, som er nærmeste pårørende til en sigtet, tiltalt eller dømt, og som ikke er udpeget på baggrund af at være optaget på statsforvaltningernes fortegnelser over bistandsværg, er alene berettiget til godtgørelse til befordring og om

nødvendigt overnatning og måltider i forbindelse med deltagelse i retsmøder og for indtil fem besøgsrejser årligt, jf. bekendtgørelsens § 18, stk. 4.

Side 11

Udbetalingerne følger reglerne i Personalestyrelsens cirkulære af 30. juni 2000 om tjenesterejseaftalen. Der henvises til gennemgangen heraf i afsnit 4.

Godtgørelsen af de nævnte udgifter sker ved bistandsværgens anmodning herom til politiet. Bistandsværgeren skal oplyse om tidspunktet for rejsen, hvilken sigtet, tiltalt eller dømt, rejsen vedrører, formålet med rejsen samt rejsemålet.

6. Beskikkelsens ophør

En beskikkelse som bistandsværge kan ophøre på følgende måder:

1. Beskikkelsen som bistandsværge for en sigtet eller tiltalt under straffesagens behandling ophører, såfremt retssagen ikke fører til, at der afsiges dom til anbringelse i psykiatrisk sygehus eller sygehusafdeling, i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller i forvaring m.v. eller dom, der giver mulighed for sådan anbringelse (straffelovens §§ 68-70 og bistandsværgebekendtgørelsen § 16, stk. 1).
2. Beskikkelsen som bistandsværge for en dømt ophører, når den idømte foranstaltning udløber eller endeligt ophæves af retten (straffelovens § 71, stk. 2, og bistandsværgebekendtgørelsen § 16, stk. 2).

Det er de regionale statsadvokater, som har pligt til at påse, at en foranstaltning ikke opretholdes i længere tid og videre omfang end nødvendigt (straffelovens § 72, stk. 1).

Såfremt statsadvokaten ikke har indbragt spørgsmålet om forlængelse af længstetiden for retten, bortfalder foranstaltningen uden videre, og beskikkelsen af bistandsværgeren ophører automatisk på datoen for foranstaltningens udløb. Der er ikke noget krav om, at bistandsværgeren skal underrettes i denne situation, og det er således bistandsværgens eget ansvar at holde sig underrettet herom.

Hvis statsadvokaten inden foranstaltningens udløb har indbragt spørgsmålet om forlængelse af længstetiden for retten, kan forlængelse ske efter

længstetidens udløb, jf. U2009.94Ø. I den nævnte sag blev den domfældte den 15. januar 2003 for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 252, stk. 1, i medfør af straffelovens § 16, stk. 1, jf. § 68, 2. pkt., idømt en foranstaltning med en længstetid på 5 år. Den 27. november 2007 anmodede anklagemyndigheden om forlængelse af længstetiden. Den 14. marts 2008 afviste byretten anmodningen med den begrundelse, at rettens afgørelse om forlængelse skulle være truffet inden foranstaltningens udløb, hvilket ikke var sket. Landsretten ophævede byrettens afgørelse, idet straffelovens § 68 a, stk. 1, 3. pkt., måtte forstås således, at forlængelse kan ske, når anklagemyndigheden har indbragt spørgsmålet om forlængelse inden længstetidens udløb.

Bistandsværgen er i sådanne situationer berettiget til vederlag, indtil retten har truffet afgørelse i sagen.

Såfremt statsadvokaten har indbragt spørgsmålet for retten, orienteres bistandsværgen herom fra den pågældende statsadvokat, ligesom bistandsværgen vil blive indkaldt til retsmødet vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der skal ske forlængelse.

3. Beskikkelsen som bistandsværge ophører, hvis den beskikkede bistandsværge udskiftes med en anden (§ 16, stk. 3).

Såfremt beskikkelsen som bistandsværge ophører efter bestemmelserne i § 16, stk. 1 og 2, bistår bistandsværgen dog den sigtede, tiltalte eller dømte i forbindelse med klager, som var iværksat på tidspunktet for beskikkelsens ophør. Vederlag for dette vil som udgangspunkt være indeholdt i det allerede udbetalte honorar.

7. Udbetaling af vederlag og godtgørelse

Ved anvisning af vederlag og godtgørelse skal blanket P706-06 benyttes som regnskabsbilag. Blanketten kan udleveres til bistandsværgerne til brug for eventuel anmodning om anvisning af vederlag og godtgørelse.

Vederlag, som udbetales til en bistandsværge, skal medregnes i bistandsværgens skattepligtige indkomst. Ved brug af eIndkomst på skat.dk dannes og udskrives der en lønseddel. Det skal fremgå af lønsedlen, hvilken klient der udbetales veder-

lag eller godtgørelse for, hvilket vederlag eller hvilken godtgørelse, der er tale om, perioden samt beløbets størrelse. Dette kan evt. ske ved, at en kopi af P706-06 påhæftes lønsedlen.

Af revisionsmæssige årsager skal der i politikredsen oprettes en oversigt over verserende sager, hvori der er beskikket bistandsværger fra fortegnelsen. Oversigten skal indeholde statsforvaltningens fortegnelse over antagne bistandsværger i politikredsen, jfr. bistandsværgebekendtgørelsens § 2, samt kopi af retternes bistandsværgebeskikkelser. Sagen kan udtages af oversigten 6 måneder efter ophør af en bistandsværgebeskikkelse.

Vederlaget bogføres på delregnskab 4, konto 22.70.64. Bistandsværger. I samme bilagsnummer bogføres feriepengebeløbet (12 ½ % af vederlaget). Beløbet bogføres ligeledes på delregnskab 4, konto 22.70.64. Bistandsværger.

Indeholdt A-skat krediteres på konto 97.27.01. og indeholdt arbejdsmarkedsbidrag krediteres på konto 97.27.02. Indeholdte feriepenge til afregning krediteres på konto 97.50.08.

Der skal foretages månedsvis afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Indeholdte feriepenge skal afregnes kvartalsvis iht. opkrævningen fra Ferie-Konto. Alle beløb skal afstemmes med Navision og eIndkomst inden afregning.

7.1. Godtgørelse

Godtgørelse til befordring, overnatning og måltider skal ikke medregnes i bistandsværgens skattepligtige indkomst. Det bemærkes dog, at godtgørelse for kørsel i egen bil skal indberettes til SKAT som oplysningspligtige ydelser.

Godtgørelsen bogføres ligeledes på delregnskab 4, konto 22.70.64. Bistandsværger.

Forår 2017

- fra en patientrådgivers dagbog

Anna Storgård

Så fik jeg afsluttet "sagen", som har fyldt rigtig meget, både i forhold til mange samtaler med patient E, men også klager jeg har måttet hjælpe patienten med. Først en klage til Psykiatrien/Regionen over mange forskellige utilfredsheder. Ja selv en klage over mig selv, fordi jeg bar en synlig halskæde med kors. (efterfølgende fik patienten og jeg snakket det igennem, han var ateist og jeg kristen, og kunne han ikke acceptere det, måtte han jo have en anden patientrådgiver. Men hvordan får man en ateist som patientrådgiver eller ateister i en Patientklagenævn? (Det endte faktisk med, at patienten og jeg fik et rigtig godt samarbejde.)

Mange af klagepunkter kunne jeg selvfølgelig godt forstå – bl.a. jeg skal ikke skilte med min religion på arbejde, - jeg møder jo mange forskellige trosretninger i mit arbejde. Derudover synes jeg heller ikke at værelserne på den lukkede afdeling er særlig indbydende eller hyggelige og ja, der er også personale som ikke altid siger det mest fornuftige eller mangler lidt imødekommenhed og empati. Nå, men klagen blev skrevet og afsendt, da patienten insisterede. Jeg håber at patienten fik et svar – jeg har aldrig hørt noget til brevet! Psykiatrien kunne måske godt lige kvittere for modtagelsen!

Næste klage for patienten var over tvangsindlæggelsen. Efter Patientklagenævnet møde, godkendte de indlæggelsen. Efter godkendelse, fornemmede jeg, at nu "tør" overlægen beslutte at tvangsbehandle. Tvangsmedicineringen havde opsættende virkning, så der går en rum tid inden det kommer i Patientklagenævnet. Nævnet godkender herefter tvangsmedicineringen, men godkender **ikke den angivne dosering**, som de vurderede er for høj. Herefter får overlægen så ændret medicinen til en lavere dosis og en ny klage kan sendes til Patientklagenævnet. Der går en rum tid igen og efter mange uger kan Nævnet så godkende medicineringen og patienten få sin medicin. Samtidig er der afsendt klage til Retten over Patientklagenævnets afgørelse omkring tvangstilbageholdelsen/indlæggelsen.

Jeg forsøger flere gange at få kontakt til den beskikkede advokat, men det er svært at træffe ham og resultatet bliver

endelig, at vi – advokaten, patienten og undertegnede, mødes til en snak en halv time inden retsmødet. Herefter godkender Retten tvangsindlæggelsen/tilbageholdelsen. Af hensyn til anonymitet kan jeg ikke fortælle detaljer i historien, men jeg synes der var mange spørgsmålstejn i sagen og for mig var der ikke altid logik i tingene. Bl.a. var vurderingen ved tvangsindlæggelsen, at patienten var til fare for andre da han kørte bil - efter, at en vagtlæge havde tilset ham. Trods det havde han sin bil med sig og kørte i den under hele hans indlæggelse og også medens han var tvangstilbageholdt. Der var som om den ene ikke anede hvad den anden gjorde. Undervejs måtte jeg også konstatere, at jeg ikke blev orienteret om forskellige tiltag, bl.a. når patienten fik beroligende medicin eller blev fikseret. Heldigvis var patienten god til selv at beskrive tingene og kunne fortælle om det i detaljer. Patienten har nu indvilget i at være frivilligt indlagt og som han sagde i Retten – *Set i bakspejlet var jeg nok lidt psykotisk ved indlæggelsen. Ja, ja, men kriterierne for at tvangsindlægge, skal jo være i orden uanset hvad.*

Jeg vil ikke udregne hvor stor min timeløn blev, men bare glæde mig over, at jeg så ved andre beskikkelser er tilfreds med vederlaget.

I sidste uge blev jeg kaldt ud på den lukkede afdeling til to patienter. Ved min ankomst var den ene allerede overflyttet til anden afdeling - sådan er det ofte, det får jeg kun at vide halvdelen af gangene. På gangen møder jeg patient J. Hende har jeg været beskikket for i flere måneder. Da hun blev udskrevet efter nogle måneder siden, blev det med *tvungen opfølgning efter udskrivelse*. Jeg har siden haft løbende kontakt til afdelingen og fået at vide, at det er gået godt, både med medicin og med antabus. Da jeg møder patienten på gangen reagerer hun knap nok på min hilsen. Hun ser meget dårlig ud. Jeg undrer mig selvfølgelig over, hvorfor hun er indlagt, for det er jeg jo ikke blevet informeret om. Jeg kan på kontoret se, at der på tavlen står, at hun er indlagt på røde papirer og har fået **anden patientrådgiver**. Jeg spørger selvfølgelig et personale, hvordan det her hænger sammen. Jeg fortæller at jeg ikke er ophørt som patientrådgiver for hende og fortæller at patienten er udskrevet fra anden åben afdeling med opfølgning af medicin. Det er et

meget underligt svar jeg får, det kender de ikke noget til. Hallo – der eksisterer da journaler endnu. Personalet bruger i hvert fald tid ved deres computere, så noget må der vel stå på skærmen. Jeg synes det er meget ærgerligt for patienten, at hun skal forholde sig til flere patientrådgivere. Jeg har været beskikket for hende ad flere omgange og det tog faktisk lang tid at opbygge et tillidsforhold. Hun er enormt skadet af det liv hun har levet. Endnu et bevis på, at den ene ikke aner hvad den anden gør. Der er alt for mange af denne slags fejl i Psykiatrien. Når jeg møder et venligt personale, hvad jeg heldigvis ofte gør, får vi os en snak om, hvorfor psykiatrien ikke altid fungerer godt nok. Et af argumenterne jeg ofte hører, er den store udskiftning af personalet på afdelingerne. Ligeledes, at der i den grad mangler psykiatere, og det er jo forståeligt nok. Men det drejer sig altså også om at have styr på tingene.

Næste patient når jeg slet ikke at forholde mig til. Bliver beskikket for en ung kvinde som er blevet fastholdt. Hun vil ikke have besøg. Forsøger dog næste dag at få hende i tale, men det lykkes ikke.

Bliver beskikket for ung mand, der er blevet fikseret. Han har beskikket en bistandsværge, men da de forgæves har forsøgt at få fat i vedkommende, kontakter afdelingen mig. Vurderingen er, at han har brug for en her og nu, da han er utilfreds med fikseringen. Det glæder mig, at personalet tager den vurdering.

To nye patienter – (dobbelt) indlagt på somatisk sygehus. Begge tvangsfikseret. Tager på besøg sidst på eftermiddagen, og må som sædvanlig, når jeg kommer på et almindeligt sygehus fortælle, – hvad en patientrådgiver er og hvilken rolle jeg har. Når dette er overstået kan jeg besøge patienterne. Skulle sygeplejersker efter 30 år ikke have kendskab til ordningen?

Første patient er en middel aldrede mand, der er fikseret. Der sidder en fast vagt fra vikar bureauet ved ham. Hun benytter mit besøg til at gå ud for at hente en personalet til at hjælpe med at soignere patienten. Manden virker døende og jeg tænker at ham måske også trænger til et par genstande. Jeg er bagefter flov over mig selv - at jeg "bare snakkede" om hvorfor jeg kom. Det var absolut ikke det, han havde brug for at høre. Først da jeg sagde til ham, at jeg kunne se, at han havde det rigtig skidt, åbnede han øjnene, og svarede ja. Beskikkelsen blev ophørt et par dage efter.

Næste patient, en kvinde som også var fikseret. Hun så frisk ud og sad oppe i sengen med bælte på og (forsøgte) at strikke. Havde besøg af sine sønner. Vi fik en snak om hvorfor jeg kom. Kvinden havde ingen forklaring eller fornemmelse af, hvorfor hun var fikseret. I her og nu situation behøvede hun

i hver fald ikke at være fikseret – to stærke sønner og to faste vagter var i rummet. Nå men efter et par dage blev beskikkelsen ophævet.

Pt. har jeg så kun en patient K at besøge, men til gengæld også en, som jeg kan bruge rigtig meget tid på. Hun har først på året været tvangsindlagt og der blev klaget over tvangen, som både var igennem Patientklagenævnet og Retten. (her havde hun to andre patientrådgivere) Patienten blev udskrevet og var i en kort periode derhjemme i egen bolig, indtil hun igen blev tvangstilbageholdt. Hun har rigtig meget brug for at snakke, og det er ofte svært at få afsluttet samtalen. Hun er kvik og har altid en skarp bemærkning til alt. Hun er nu overflyttet til en åben afdeling, men der opstår let nogle situationer, hvor hun kommer i konflikt med de øvrige patienter eller personalet. Jeg forsøger med alle mine pædagogiske evner at spørge ind til, om hun kan klare konflikterne på en anden måde, så det ikke resulterer i alt den tvang. Et eksempel: Hun sidder på stuen med de andre patienter. En ung fyr sidder med hånden nede i bukserne og onanerer. K siger hun ikke vil have det og fyren og K kommer i et mundhuggeri, som resulterer i, at han får et par flade af patient K.

Personalet fører patient K. ned på værelset og det registreres som tvang, da hun ikke må forlade værelset. K synes altid at det er hende der bliver uretfærdigt behandlet. I denne situation kunne det måske også være personalet der hurtigere greb ind, så konflikten ikke opstod. Nå men uretfærdig eller ej, så skal vold jo ikke accepteres på afdelingen.

Patient K. er en dejlig kvinde. Hun synes ikke hun er syg, hun synes det er forkert at en ung fyr sidder og sender signaler til TV skærmen med hovedbevægelser. Personalet siger bare, at det er bivirkninger fra medicinen, at manden sidder og laver bevægelse med hovedet. Nej livet er ikke altid let på en psykiatrisk afdeling.

Jeg ringer ofte til personen der står for vores lønudbetaling. Gad vide om andre patientrådgivere også gør det? Ofte er det de åbne afdelinger som ikke får sendt beskikkelsessedler ind til løn. Hvorfor skal det være så svært. Der bruges rigtig meget ekstra tid for os alle på, at få det i orden. Jeg kan ikke helt forstå, at der efter snart 30 år med patientrådgiverordningen, stadigvæk begås så mange fejl.

Så er foråret vel snart på vej. Er lige kommet hjem fra LPDs tema og landsmøde weekend. Tak for nogle gode dage, det er skønt at møde "kollegaer" og opleve, at man ikke er alene i verdenen.

V.h. Anna Storgaard
Patientrådgiver

Oplæg til møde med

Kære medlemmer af Grundlovens §71 tilsyn

Idet vi fra LPD's side ser frem til vores årlige møde, vil vi hermed fremkomme med nogle emner vi gerne vil diskutere med tilsynet.

Problemer med meldesystem, som skal sikre, at bistandsværgen får besked ved indlæggelse og udskrivning.

Bekendtgørelse om Bistandsværger regulerer dette på følgende måde:

§ 13. Et sygehus/en sygehusafdeling, en institution eller en anstalt m.v., som modtager en person, der har en bistandsværge beskikket, skal snarest underrette bistandsværgen, når den pågældende påbegynder et ophold på stedet.

Stk. 2. Sygehuset/sygehusafdelingen, institutionen eller anstalten m.v. skal ligeledes underrette bistandsværgen ved afslutningen af den pågældendes ophold på stedet.

I LPD får vi imidlertid mange henvendelser om, at bistandsværger ikke får denne besked, som er absolut nødvendig for at varetage en klients interesse ved indlæggelse. I kredsen af bestyrelsesmedlemmer oplevet vi det på samme måde, oplevelsen er at der mange steder er uvidenhed om denne pligt til at give besked ved indlæggelse og udskrivning. Nogle psykiatriske afdelinger fortæller, at de har svært ved at finde kontakt data på bistandsværgen, da det ikke altid fremgår af patientens journal.

Tilsyneladende er det et særligt problem for de forvaringsdømte, som kan være indsat i Anstalten Herstedvester eller i andre lukkede fængsler. Som bilag vedlægges en iagttagelse fra Bistandsværge Niels G. Pedersen, som forgæves har forsøgt at få administrationen ved Nyborg Statsfængsel til at anerkende deres forpligtelse desangående. (Se medfølgende bilag)

En anden bistandsværge i vores medlemskreds er af den opfattelse, at der er flere forvaringsdømte, som ikke har en bistandsværge beskikket.

På et nyligt afholdt kursus i LPD regi havde vi en underviser fra Kif. Til at undervise. Vedkommende fortalte, at Kif efter hans opfattelse ikke har en forpligtelse til at give besked, og at de i øvrigt ikke kan vide om deres indsatte har en bistandsværge.

Bistandsværger oplever ligeledes en meget forskellig praksis, når vores klienter bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling "i henhold til dom". Nogle afdelinger underretter altid bistandsværgen, men der er også steder, hvor det ikke fungerer.

LPD vil gerne drøfte med tilsynet, hvordan meldepligten kan bringes til at fungere alle steder, da det et stort retssikkerhedsmæssigt problem med manglende besked, især i tilfælde af tvang under indlæggelsen og ved længerevarende indlæggelser.

Drøftelse af nye tiltag vedr. specialiserede socialpsykiatriske afdelinger.

Forligskredsen bag satspuljeaftalen lavede i efteråret 2016 en aftale, som skal munde ud i oprettelse af specielle afdelinger for et antal borgere med svære problemstillinger. I denne aftale er indeholdt, at patientrådgivere og bistandsværger skal medvirke til at sikre disse borgeres retssikkerhed, i lighed med den funktion vi har overfor vores kreds af klienter i øvrigt.

Dette initiativ er nu under ændring, der sigtes imod at oprette 150 pladser på særlige afdelinger i hospitalsregi, som skal løse opgaver for denne gruppe særligt belastede og udadreagerende borgere.

Der er lagt op til, at der skal ske en efteruddannelse af gruppen af patientrådgivere og bistandsværger. I bemærkningerne til lovforslaget er det beskrevet således:

"Der uddannes et antal patientrådgivere med henblik på at udvide deres kompetencer, så de fremadrettet også kan varetage socialfaglige forhold."

Da vi i regi af LPD i forvejen tilrettelægger og afholder kurser for denne gruppe, finder vi det hensigtsmæssigt om vi indarbejder det nye område i vores løbende uddannelse.

Vi er opmærksomme på, at lovgrundlaget til det nye initiativ først er under forberedelse i foråret/sommeren 2017, hvorfor vi blot ønsker en dialog desangående, så vi kan dele vores tanker med hinanden.

Idet vi ser frem til et godt møde.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen, LPD

§71 tilsynet

Bilag vedlagt

Brev fra Niels G. Petersen

Om meldepligt ved indsættelse af forvaringsdømte.

Spørgsmål: Skal fængsler og arrester og opholdssteder ikke oplyse bistandsværger herom, når de modtager dømte med en behandlings- eller forvaringsdom?

Af "Bekendtgørelse om bistandsværger" (nr.947 af 24.9.2009) fremgår af § 13 (cit):

Et sygehus/en sygehusafdeling, en institution eller en anstalt m.v., som modtager en person, der har en bistandsværge beskikket, skal snarest underrette bistandsværgeren, når den pågældende begynder et ophold på stedet.

Stk. 2. Sygehuset/sygehusafdelingen, institutionen eller anstalten m.v. skal ligeledes underrette bistandsværgeren ved afslutningen af den pågældendes ophold på stedet.

Denne paragraf er jo helt entydig og klar!

Mine oplevelser er:

Nyborg Statsfængsel, Kolding arrest, Københavns Politigårds fængsel, Vridsløselille har ikke informeret mig. Desuden Købødsminde og 4 opholdssteder i Jylland og på Fyn. Nyborg Statsfængsel måtte dog "krybe til korset", da jeg klagede.

I Kolding arrest svarede man mig, "at man jo ikke kunne se i panden på en indsat, at han havde en bistandsværge" (kloge og skarptseende folk i Kolding).

Men de peger på problemet: Fængslerne/anstalterne m.v. ved jo ikke, at nogle af deres gæster har en bistandsværge. Det problem kan kun Kriminalforsorgen løse.

Taberne er de personer, der har en bistandsværge. De afskæres fra at få den hjælp og støtte, som de har krav på fra deres bistandsværger.

Niels Gertsen Pedersen
Bistandsværge

LPD på Facebook

På vores jubilæum temadage i Slagelse oprettede vi en Facebook gruppe.

På kurset i februar oprettede kursisterne en Facebook gruppe, hvor de hjælper hinanden med spørgsmål og vidensdeling. Jeg har været med i gruppen siden den blev oprettet og kan se at det har været givtigt for medlemmerne at have denne Facebook gruppe.

LPD Facebook gruppen er for medlemmer af LPD.

Gruppen er lavet for at der kan laves vidensdeling, samt man få svar på faglig spørgsmål.

På gruppe siden ønskes der kun faglige relevante spørgsmål samt svar og vidensdeling inden for det arbejdsfelt patientrådgivere og bistandsværger dækker.

Det er kun medlemmer af LPD der kan blive medlem af gruppen.

Gruppen er en lukket gruppe. Det skal understreges at det er frivilligt om man vil være med i Facebook gruppen. Vi er bekendt med at der er mange ældre som yngre medlemmer der ikke er på Facebook, så dette tiltag skal tages som et tilbud og ikke som en erstatning for LPD-INFO hjemmesiden.

Klik på dette link <https://www.facebook.com/groups/604206659720613/> og ansøg om medlemskab.

Spørgsmål nr. 58 (Alm. del) fra Folketingets § 71-tilsyn:

”Ministeren bedes kommentere § 71-tilsynet alm. del - bilag 108, særligt i forhold til problematikken om, at bistandsværger ikke får besked, når deres klient f.eks. modtages til afsoning af en behandlings- eller forvaringsdom. Ministeren bedes samtidig oplyse, hvordan ministeriet sikrer, at §§ 13 og 14 i Bekendtgørelse om Bistandsværger fremadrettet overholdes.”

Svar:

1. Spørgsmålet omhandler dels indskrivning i forbindelse med en behandlingsdom, dels påbegyndelse af afsoning af en forvaringsdom. For så vidt angår spørgsmålet om indskrivning i forbindelse med en behandlingsdom er det Justitsministeriets vurdering, at spørgsmålet falder inden for rammerne af spørgsmål nr. 54 og 55 (Alm. del) fra tilsynet stillet til sundhedsministeren den 29. maj 2017. Sundhedsministeriet har anmodet Danske Regioner om bidrag til besvarelsen, og ministeriet har derfor besvaret spørgsmålene foreløbigt.

Justitsministeriet vil på den baggrund som besvarelse af denne del af spørgsmålet henvise til Sundhedsministeriets endelige besvarelse af spørgsmål nr. 54 og 55. Justitsministeriet vil dog vende tilbage med eventuelle supplerende bemærkninger om underretning af bistandsværger i forbindelse med påbegyndelse af behandling, såfremt Sundhedsministeriets endelige besvarelse giver anledning hertil.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af den del af spørgsmålet, som vedrører påbegyndelse af afsoning af en forvaringsdom, indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Det følger af §§ 13-14 i bekendtgørelse om bistandsværger, at et sygehus m.v. og en institution, der modtager en person, der har en bistandsværge beskikket, har en pligt til snarest at underrette bistandsværgen, når den pågældende påbegynder et ophold på stedet. Endvidere har personalet på sygehuset m.v. og institutionen en pligt til at give bistandsværgen enhver oplysning, som er nødvendig for, at denne kan varetage sit hverv på forsvarlig måde. På kriminalforsorgens område påhviler denne pligt fængsler og arresthuse i forbindelse med indsættelse af forvaringsdømte.

I den henvendelse fra Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværger i Danmark (alm. del – bilag 108), som nævnes i spørgsmålet, er det indenfor kriminalforsorgens område særligt fremhævet, at det er et problem i Herstedvester Fængsel og Nyborg Fængsel, at bistandsværgen ikke får den underretning, der følger af bekendtgørelsen om bistandsværger.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har derfor i anledning af spørgsmålet foretaget en høring af disse to fængsler.

Herstedvester Fængsel har oplyst, at det ikke kan udelukkes, at der har været tilfælde, hvor der ikke er sket underretning af bistandsværgen. Fængslet har endvidere oplyst, at der er taget skridt til at indføre en fast procedure, der kan sikre, at der fremadrettet sker underretning til bistandsværgerne i overensstemmelse med reglerne i § 13 i bekendtgørelsen om bistandsværger.

Nyborg Fængsel har oplyst, at der i begyndelsen af 2016 har været et tilfælde, hvor fængslet ikke havde orienteret bistandsværgen om overførsel. Fængslet beklagede siden dette overfor bistandsværgen. Fængslet har i umiddelbar forlængelse heraf lavet procedurer med henblik på at sikre, at bistandsværger fremover orienteres i relevante tilfælde.

Direktoratet kan herudover oplyse, at man nu generelt vil indskærpe reglerne i §§ 13-14 i bekendtgørelsen om bistandsværger overfor kriminalforsorgens områdekontorer, således at fængslerne og arresthusene kan overholde deres forpligtelse.”

Spørgsmål nr. 56 (Alm. del) fra Folketingets § 71-tilsyn:

”Ministeren bedes oplyse, hvordan ”skal snarest” i § 13 i Bekendtgørelse om Bistandsværger fortolkes.”

Svar:

Det fremgår af § 13 i bekendtgørelse nr. 947 af 24. september 2009 om bistandsværger, at et sygehus/en sygehusafdeling, en institution eller en anstalt m.v., som modtager en person, der har en bistandsværge beskikket, snarest skal underrette bistandsværgeren, når den pågældende påbegynder et ophold på stedet.

Justitsministeriet kan oplyse, at der med udtrykket ”skal snarest” menes, at underretningen af bistandsværgeren skal ske inden for ganske kort tid efter, at opholdet på stedet er påbegyndt. Det er Justitsministeriets opfattelse, at underretningen bør være en naturlig del af de procedurer, som personalet på et sygehus/en sygehusafdeling, en institution eller en anstalt mv. gennemfører i forbindelse med, at en person påbegynder et ophold på stedet. Underretningen bør derfor ske inden for de første dage efter opholdets begyndelse.

Spørgsmål nr. 57 (Alm. del) fra Folketingets § 71-tilsyn:

”Ministeren bedes oplyse, hvornår ministeren senest har sendt en skrivelse ud om §§ 13 og 14 i Bekendtgørelse om Bistandsværger med henblik på, at sundhedspersonale m.fl. er bekendte med bestemmelserne.”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at ministeriet ikke generelt udsender skrivelser om gældende love og bekendtgørelser til de myndigheder og institutioner, som anvender reglerne i praksis.

Det er Justitsministeriets vurdering, at §§ 13 og 14 i bekendtgørelse om bistandsværger fastsætter klare og tydelige regler for underretning mv. af bistandsværger. Det bemærkes endvidere, at ministeriet ikke har modtaget spørgsmål fra myndigheder eller institutioner angående forståelsen eller anvendelsen af §§ 13 og 14.

Justitsministeriet har på den baggrund ikke fundet anledning til at foretage en særlig orientering af de myndigheder og institutioner, som anvender disse regler i bekendtgørelsen om bistandsværger.

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets § 71-tilsyn

Dato: 29-06-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: SUMBGB
Sagsnr.: 1704154
Dok. nr.: 392049

Folketingets § 71-tilsyn har den 29. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 54 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af Karina Adsbøl (DF) i sin egenskab af formand for § 71-tilsynet.

Spørgsmål nr. 54:

"Ministeren bedes kommentere § 71-tilsynet alm. del - bilag 108, særligt i forhold til problematikken om, at bistandsværger ikke får besked, når deres klient f.eks. ind- eller udskrives."

Svar:

Danske Regioner har som bekendt myndighedsudøvelsen i forhold til psykiatriske afdelinger, derfor er Danske Regioner blevet anmodet om bemærkninger til det stillede spørgsmål.

Danske Regioner har oplyst følgende:

"Regionerne oplyser, at de anerkender og er bevidste om den retssikkerhed, som bistandsværgerne bidrager til for de retspsykiatriske patienter og vigtigheden af underretningerne som følge heraf.

En region kan til en vis grad genkende kritikken, da der i det indeværende år 2017 har været to klager om manglende meddelelse til bistandsværgerne. Pligten til at give meddelelser til bistandsværgerne har derfor været indskærpet overfor alle centre i regionen.

En anden region peger på, at regionen generelt oplever et godt samarbejde med de beskikkede bistandsværger. Det kan forekomme, at en bistandsværger ikke er helt fortrolig med rammerne for bistandsværgers opgavevaretagelse, men dette løses i de fleste tilfælde ved fælles hjælp. Det er opfattelsen, at der i de psykiatriske afdelinger i regionen er en god bevidsthed om forpligtelserne i henhold til den gældende lovgivning også med hensyn til tilkald af bistandsværger for den patientgruppe, hvor dette er relevant. Det kan naturligvis ikke udelukkes, at der i enkeltstående tilfælde kan opstå misforståelser, men det er ikke opfattelsen, at dette sker ofte."

Der henvises til svaret fra Danske Regioner.

Med venlig hilsen

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets § 71-tilsyn

Dato: 29-06-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: SUMBGB
Sagsnr.: 1704154
Dok. nr.: 392054

Folketingets § 71-tilsyn har den 29. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 55 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af Karina Adsbøl (DF) i sin egenskab af formand for § 71-tilsynet.

Spørgsmål nr. 55:

"Ministeren bedes oplyse, hvordan ministeriet sikrer, at §§ 13 og 14 i Bekendtgørelse om Bistandsværger overholdes. Ministeren bedes samtidig oplyse, hvilke initiativer ministeren vil igangsætte med henblik på sikre, at bestemmelserne fremadrettet overholdes."

Svar:

Da regionerne er driftsherrer i forhold til de psykiatriske afdelinger, er Danske Regioner blevet anmodet om bidrag til besvarelsen.

Danske Regioner har oplyst, at regionerne lokalt har udarbejdet instrukser samt retningslinjer blandt andet for at sikre, at en bistandsværge orienteres om indlæggelse og udskrivning. Endvidere henviser Danske Regioner til sit svar på alm. del spm. 54.

Der henvises til Danske Regioners bidrag.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Birgitte Gram Blenstrup

LPD
Co/ Erik Dahlgaard
Havrelandsvej 4
7790 Thyholm

Indbetalinger af pengegaver, bidrag fra offentlige instanser og firmaer samt den årlige kontingent på kroner 350 for medlemskab, skal indbetales direkte til vores netbank:

JYSKE BANK

Regnr.: 0704

Kontonummer: 0002485087

LANDSFORENINGEN
af Patientrådgivere & Bistandsværger i Danmark

Kommunikation med kant

**bog
staveligt
talt**

MARK & STORM
GRAFISK

Korsvangen 15 | 5750 Ringe | Tlf. 62 62 22 77
www.mark-storm.dk